

De to Mænd der ville tælle Ulvens og Renens Hår

Der var engang to Mænd, som mødtes på en Jagt. Den ene havde fanget en Ulv i en Fælde, den anden havde skudt en Ren med sin Bue, og da de mødtes, kom de gående hver med sit Dyreskind slængt over Skulderen.

Den ene sagde: „Det var et dejligt Renskind, du har der.”

Og den anden svarede: „Det var et dejligt Ulveskind, du har der.”

Og så begyndte de at tale om disse to Skind, om deres Hår og Hårlag, og den ene siger:

„Renen har de fleste Hår!”

„Nej,” svarer den anden, „Ulven har de fleste Hår.”

Og de blev så ivrige, at de satte sig lige ned på Jorden, og Manden med Renskindet begyndte at tælle Hårene, idet han pillede dem ud et for et. Og ved Siden af ham sad Manden med Ulveskindet og begyndte at tælle Hårene på samme Måde, idet han trak dem ud et for et.

Men vi ved allesammen, at Renen og Ulven har en forfærdelig Bunke Hår. hvis man sådan vil give sig til at tælle dem et for et, og der gik da også Dag efter Dag, og stadig sad de to Mænd og pillede Hår ud og talte og talte.

„Jeg tror, Renen har flest Hår!” blev den ene ved med at sige.

„Ulven har flest Hår!” påstod den anden.

De var lige stædige begge to, og da ingen af dem ville give op, døde de til sidst begge af Sult.

Sådan går det, når man giver sig af med unyttige og ørkesløse Ting, der ikke kan føre til noget.